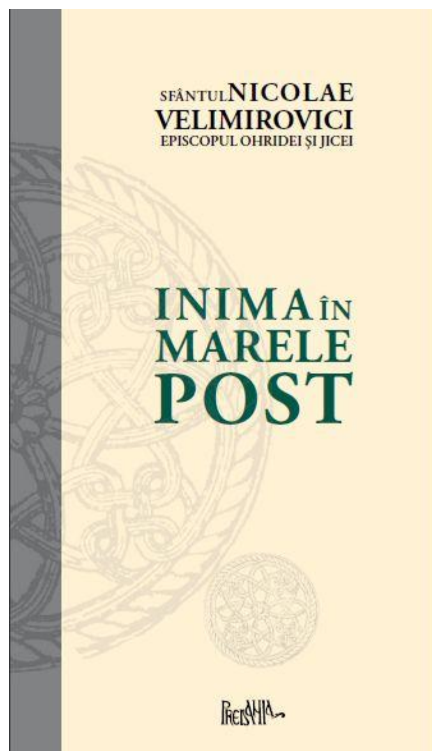
Sfântul Nicolae Velimirovici - Inima în marele Post

Index

Cea dintâi săptămână: „Fiule, dă-mi inima ta!, zis-a Domnul” /Pilde 23:26/

1. ***Mai presus de toate gândeşte-te la Dumnezeu***, căci şi Dumnezeu se gândeşte la tine mai presus de toate.

Precum păstorul se gândeşte la oaia cea rătăcită mai mult decât la întreaga turmă, aşa şi Dumnezeul tău se gândeşte la tine, care te pierzi în păcat, mai mult decât la toţi îngerii din ceruri.

2. ***A cugeta la Dumnezeu*** *nu* ***înseamnă*** *a cerceta fiinţa lui Dumnezeu, ci înseamnă* ***a cerceta şi a afla ce aşteaptă Dumnezeu de la om.***

3. Cel ce cumpără nuci nu caută la coajă, ci la miez. La fel şi cel ce cumpără ouă. Şi aşijderea cu nenumărate lucruri din lume, oamenii le caută pe cele nevăzute şi nu pe cele văzute. Şi ***Dumnezeul tău caută la tine după inimă.*** Prin coaja cea trupească, El priveşte în miezul tău, în inima ta, şi caută la inima ta. ***Fiul meu, dă-i inima ta!***

4. ***În inimă, Ziditorul a pus temelia vieţii.*** În inimă viaţa se zămisleşte, purcede, creşte şi se îndreaptă spre mormânt şi dincolo de mormânt. Oare cât preţuieşte omul despre care toţi spun: e deştept, dar nu are inimă? Dumnezeu nu va cere de la el deşteptăciune, ci inimă. Căci s-a zis: ***„ce este nebun al lui Dumnezeu, mai înţelept decât oamenii este. /I Cor. 1:25/***

5. Sau cât preţuieşte omul despre care se spune: e bogat, dar nu are inimă? Oare îşi va duce bogăţia în cealaltă lume şi o va dărui Celui a cărui vistierie sunt pământul şi cerul, şi soarele şi stelele şi toate împărăţiile ştiute şi neştiute?

6. Sau ce-i ajută omului puterea şi frumuseţea cea trupească? Oare nu întâlnim zilnic pe cei ce în tinereţi erau puternici şi frumoşi, iar acum, gârboviţi şi traşi, se sprijină ori în baston, ori de mâna cuiva? Multora, puterea şi frumuseţea trupească le-a slujit, din nefericire, la putrezirea inimii înainte de putrezirea pielii şi oaselor.

7. Fericiţi sunt cei ce din tinereţe nu s-au îndrăgostit de nici o frumuseţe trecătoare şi muritoare, ci de Ziditorul lor, a cărui putere nu slăbeşte şi a cărui frumuseţe nu piere! ***La dragostea lor, Dumnezeu va răspunde cu dragoste însutită, şi inima lor Dumnezeu o va rândui lângă inima Sa.***

8. ***Postul înseamnă slăbirea legăturii inimii cu lumea şi întărirea legăturii inimii cu Dumnezeu.*** Aminteşte-ţi şi cugetă la aceasta în cea dintâi săptămână a marelui Post.

9. ***Întărirea legăturii cu Dumnezeu aduce bucurie în inimă.*** De aceea se citeşte la începutul Postului din cărţile biericeşti: ***„Iată, a venit veselitoarea vreme a postului!”***

10. ***Aminteşte-ţi numele acelor mărimi duhovniceşti care, cu postul, au slăbit legăturile lor cu lumea şi au întărit legăturile cu Dumnezeul cel Viu*** - Sfinţii Antonie, Pavel, Efthímie, Avxentie, Avramie, Savva, Visaríon, Vitalie, Gherasim, Chiriac, Zosíma, Haríton, Efrem, Arsenie, Carion, Zaharia, Savva cel sfinţit, Simeon şi Alípie stâlpnicii, Onufrie, Pahomie, Petru şi Athanasie athoniţii, şi cei dimpreună cu dânşii.

11. ***Aminteşte-ţi şi de Dumnezeu purtătoarele fecioare şi femei, a căror inimi au fost umplute de dragoste către Hristos*** - Sfintele Tecla, Xenía, Evpraxía, Anastasía, Matrona, Sara, Maria egipteanca, Pelaghía, Thaisía, Theodúla, Vasilísa şi cele dimpreună cu ele.

12. Dacă îţi sunt departe după loc sau după vreme, atunci aminteşte-ţi de acele slăvite nume din neamul tău - Sfânta Parascheva, Sfântul Sava, slava Serbiei, Sfinţii Ioanníchie de la Devici, Petru de la Korişa, Vasílie al Ostrogului, Prohor, Gavriíl, Ioachim, Ioann al Rilei, Naum al Ohridei, Nectarie al Bitoliei şi mulţi, mulţi alţii care cu postul au sfinţit trupurile lor şi cu rugăciunea au sfinţit ţara în care vieţuieşti.

13. ***Ei toţi acelaşi glas au auzit: „Fiule, dă-mi inima ta!” Acelui glas au răspuns şi inima lor întru totul au dat-o Dumnezeului şi Ziditorului lor.***

A doua săptămână: „Mai înainte de toate cele ce se păzesc, păzeşte-ţi inima, căci din ea izvorăşte viaţa.” /Pilde 4:23/

1. Gospodarul îşi păzeşte de păsări ţarina însămânţată, şi de omizi livada şi îşi păzeşte de fiare stâna, dar nimic altceva nu îşi păzeşte gospodarul precum casa de tâlhari, de foc, de ape, de fulgere şi de toată necurăţia. Ce e casa pentru gospodărie, este inima pentru om. Pentru acesta s-a zis: ***„Mai înainte de toate cele ce se păzesc, păzeşte-ţi inima.”***

2. Din inimă izvorăşte sânge, iar în sânge e sufletul. ***Precum e sufletul în inimă, aşa e în tot omul.*** Dacă apa în izvor este sărată, este sărată şi în râu; dacă e dulce în izvor, va fi dulce şi în râu. Cum e izvorul, aşa-i şi vărsarea râului.

3. Dacă şarpele te muşcă de deget, otrava lui n-ar lucra, dacă sângele n-ar duce-o la inimă. Când doctorul pune pe deget un leac, leacul nu ar ajuta dacă sângele nu l-ar duce la inimă. La inimă ajunge şi otrava, şi leacul. Tot ce otrăveşte viaţa şi tot ce lecuieşte viaţa trebuie să ajungă la inimă şi să treacă prin inimă.

4. Acolo unde este centrul sistemului circulator sanguin trupesc, acolo este şi centrul sistemului circulator duhovnicesc. ***Inima trupească este organ al inimii duhovniceşti.*** Şi chiar dacă asta este realitatea, totuşi şi această realitate e o mare taină.

5. Cu adevărat de nepătruns este această taină pentru mintea noastră, pentru că mintea este mai mică decât inima, iar inima cuprinde mintea, nu mintea inima. Partea nu înţelege întregul şi nici cele mai de jos nu înţeleg cele înalte. Dumnezeu aşa a vrut şi aşa a rânduit. ***Fericit este cel ce mai puţin cercetează tainele fiinţei lui Dumnezeu şi mai mult ascultă de poruncile lui Dumnezeu şi mai mult simte iubirea lui Dumnezeu în inima lui!***

6. Sufletul este înveşmântat în porfira sângelui; iar când veşmântul este aşa de simţitor, cu atât mai mult este ceea ce acoperă veşmântul! Precum un pai poate molipsi şi strica sângele, aşa şi ***un singur cuvânt, o singură privire, un singur gând poate molipsi şi strica sufletul.***

7. De aceea, să asculţi de doctorul omenesc când te învaţă: Îngrijeşte-te de sângele tău! Dar cu atât mai mult, să asculţi de doctorul Dumnezeu, când îţi porunceşte: Mai înainte de toate cele ce se păzesc, ***păzeşte-ţi inima, căci din ea izvorăşte viaţa***. Păzeşte-ţi inima în inimă, miezul în coajă, flacăra în sânge, viaţa în veşmântul tru-

pului. Mai înainte de toate cele ce se păzesc, păzeşte-ţi inima, fiul meu - zice Domnul.

8. Când şarpele muşcă mâna, mâna se leagă cu un garou, ca sângele otrăvit din mână să nu se ducă în inimă şi să strice izvorul sângelui. ***Când auzi un cuvânt rău, astupă-ţi auzul, ca otrava cuvântului să nu coboare până la inima ta şi să nu strice izvorul vieţii tale, fiul meu!***

9. Când vine bogăţia, nu îţi lipi inima de ea, spune Înţelepciunea în Cartea Vieţii. ***Îngrădeşte-ţi inima de bogăţie cu un gard înalt până la ceruri, ca inima ta neîntinată şi curată să se păzească pentru Cel ce o caută zicând: Fiule, dă-mi inima ta!***

10 Mai stă scris în Cartea Vieţii: Inima împăratului este în mâna lui Dumnezeu. Dacă împărăţeşti asupra patimilor atunci eşti un împărat adevărat. Atunci inima ta este în mâna lui Dumnezeu. Iar această mână conduce fără greşală inima ta şi o îndreaptă spre Împărăţia luminii şi a Vieţii veşnice.

11. ***Dacă în cea dintâi săptămână a Postului mare ţi-ai întărit convingerea că inima ta este a Dumnezeului şi Tatălui tău; dacă te-ai hotărât cu tărie să i-o dai Lui, atunci în a doua săptămână învaţă să îţi păzeşti inima. Deprinde-te cu lupta vitejească pentru neîntinarea şi curăţia inimii tale, pentru a putea întoarce acest dar Celui ce ţi-a dăruit toate.***

12. ***Luminează-ţi inima cu credinţa, întăreşte-o cu nădejdea, încălzeşte-o cu dragostea, cădeşte-o cu rugăciunea, curăţă-o cu lacrimile, hrăneşte-o cu Sângele Domnului şi o înalţă spre cer precum o candelă aprinsă.*** Numai aşa vei putea aştepta cu pace trecerea din această lume pământească în lumea cerească, fără cutremurul păcătosului sau mustrarea conştiinţei. De aceea, în această a doua săptămână a Postului mare, înnoieşte des ***sfatul Tatălui: Mai înainte de toate cele ce se păzesc, păzeşte-ţi inima, căci din ea izvorăşte viaţa.***

A treia săptămână: „Fie ca inima ta să nu pizmuiască pe cei păcătoşi, mai bine fii mereu în frica Domnului.” /Pilde 23:17/

1. Eşti om botezat, adică curăţit de necurăţia dintru început şi plivit de buruiana cea străveche. Necurăţia cea dintru început şi buruiana cea străveche au izvorât din păcatul cel dintru început şi străvechi al strămoşilor. ***Oare preţuieşti cum se cuvine mila şi prea marele dar ce ţi s-a dat prin botez?***

2. Dintr-o cocină murdară, botezul a făcut din tine Biserică. Aşadar, ce invidie poţi avea oare în inimă faţă de cei ce preschimbă iarăşi o dumnezeiască Biserică în cocină murdară? Inima ta să nu invidieze pe cei păcătoşi.

3. Sau dacă cuiva i se curăţă, luminează, tămâiază şi împodobeşte casa; şi acesta, în loc să ţină casa sa în astfel de rânduială, ia lopata şi aruncă peste uşi şi ferestre toată necurăţia - îl vei invidia, oare sau îl vei plânge?

4. ***Însuşi Domnul Dumnezeu a curăţit prin botez pe tot omul botezat. Frica ar trebui să te cuprindă în faţa acestui gând, frica lui Dumnezeu, care a venit pentru a spăla, lumina, renaşte şi mântui pe oameni.***

5. Precum curg lacrimile din pricina unei mari tristeţi, dar şi din pricina unei mari bucurii, aşa şi frica îl cuprinde pe om din pricina unei mari răutăţi, dar şi din pricina unei mari jertfe. ***Dumnezeu S-a arătat în Hristos ca o slugă pentru a curăţi casa ta, pentru a preschimba cocina în Biserica din inima ta.*** ***Oare nu te cuprinde frica de atâta smerenie a Împăratului Împăraţilor? Şi oare nu te cuprinde frica când vezi pe omul botezat când păcătuieşte?*** Cu adevărat, nu este ceva mai nebunesc decât a invidia pe păcătos. Nebunie e şi a-l invidia pe cel drept, mare nebunie - dar a-l invidia pe păcătos e cel mai nebunesc lucru.

6. ***Ce este păcătosul?*** ***Este un sinucigaş inconştient. Este un om ca orice om, care îşi doreşte viaţa, însă neîncetat agoniseşte moarte întru sine. Sau: este un om care îşi doreşte sănătate, dar neîncetat ia otravă.*** Oare îl vei invidia?

7. Dacă îl invidiezi pe păcătos, care aleargă după umbrele trecătoare ale acestei lumi, îi eşti tovarăş în nebunie. El este nebun pentru că vrea să prindă ceea ce nu poate cuprinde, iar tu pentru că cu invidia, îţi otrăveşti inima. ***Dacă îţi pare rău pentru el şi îl îndrepţi, îi faci bine şi ţie şi lui, îţi întăreşti inima ta, iar pe a lui o vindeci.***

8. ***O legendă pomeneşte de doi vecini bogaţi. Unul pătimea din pricina iubirii de arginţi, iar celălalt din invidie pentru primul. Amândoi au murit în aceeaşi zi. Prietenii lor s-au sfădit care dintre cei doi era mai bun. Ca să sfârşească cearta, ei s-au hotărât să deschidă cele două trupuri şi să scoată inimile celor doi - şi după inimă să-i preţuiască. La cel iubitor de arginţi au găsit o piatră în loc de inimă, iar la cel invidios au găsit un şarpe în loc de inimă. Şarpele a sărit şi s-a ascuns sub acea piatră.*** O, fratele meu, inima ta să nu-i invidieze pe cei păcătoşi! Invidia este un şarpe care se hrăneşte cu inima ta.

9. ***În această a treia săptămână a Postului mare***, ***lărgeşte-ţi inima, ca să iasă toată invidia***.

Ştii cum le grăieşte Corintenilor ***prea înţeleptul Pavel: Gura noastră s-a deschis către voi, Corinteni, inima noastră s-a lărgit. /II Cor. 6:11/ Unde este invidie, gura se strânge şi nu vrea să grăiască aproapelui, iar inima se strânge, se contractă şi se împuţinează.***

10. Gândeşte-te, oare cu câte mii s-ar împuţina răutăţile din patria ta dacă ar pieri invidia dintre oameni? Şi cât s-ar împuţina certurile şi iubirea de sine? Şi cât s-ar împuţina răscoalele şi războaiele şi vărsările de sânge şi urâciunea? - Doar de nu ar fi invidia!

11. ***Ai grijă să nu te înşeli. Invidia nu se înfăţişează sub numele ei adevărat.***
- Curvia se ascunde sub numele dragostei;
- iubirea de arginţi sub numele chiverniselii;
- jocurile de noroc sub numele divertismentului;
- beţia sub numele iubirii de prieteni;
- iar invidia sub numele dreptăţii şi egalităţii;

Şi în tine însuţi invidia se înfăţişează ca o revoltă împotriva nedreptăţii şi inegalităţii. O, fiul meu, ai grijă să nu te înşeli. Tot tâlharul ce vine la uşă strigă: Eu sunt binefăcătorul şi prietenul tău. Păzeşte-te să nu te înşele glăsuirea lui şi nu deschide uşa ta.

A patra săptămână: „Din inimă ies gânduri rele, ucideri, preacurvii, curvii, furtişaguri, mărturii mincinoase, hule. Acestea sunt care spurcă pe om.” Mat. 15:19/

1. Aceste cuvinte le-a spus Domnul tău, fiule. Acestea Le-a spus evreilor necreştinaţi a căror inimă, din pricina păcatului strămoşesc şi păcatului lor, se preschimbase în izvor nu al vieţii, ci al morţii şi a toată putreziciunea.

2. Inima este un izvor, iar gura este un râu. Iar că aşa stau lucrurile dă mărturie Atoateştiitorul, care în trup a umblat pe pământ, cu aceste cuvinte: ***Din prisosinţa inimii grăieşte gura. /Mat. 12:34/*** Aşadar, ***limba noastră este vestitorul inimii noastre.*** Ce cuvinte sunt în inimă, aceleaşi cuvinte-s şi pe limbă; şi ce urâciune e în inimă, aceeaşi urâciune-i şi pe limbă. Ceea ce se află în inimă se varsă şi se prelinge pe buze.

3. Adâncă e inima omului, zis-a prorocul. ***O,Doamne, cât de adâncă e inima omului! În inima omului totul se poate cuprinde, dar numai Tu, Dumnezeul nostru, o poţi cuprinde.*** Şi curăţia îngerilor şi necurăţia iadului îşi poate găsi locul în inima omului. Barometrul inimii omului are însemnate toate gradaţiile, de la talpa iadului până în tăria cerurilor.

4. De aceea s-a zis: Mai înainte de toate cele ce se păzesc, ***păzeşte-ţi inima, căci din ea izvorăşte viaţa***. Izvorăşte viaţă dacă o păzeşti; iar, de nu o vei păzi, va izvorî toată urâciunea.

5. Şi una, şi alta. Aşadar, ***păzeşte şi păstrează izvorul vieţii din tine***, ca să nu se tulbure. Tu eşti botezat, şi botezul e mare lucru. Eşti îmbăiat în apă şi în duh. Fiul lui Dumnezeu s-a pogorât şi te-a îmbăiat, precum o maică îşi îmbăiază pruncul murdar. ***El a curăţit inima ta şi a făcut-o izvor al vieţii.*** Şi tu, ce faci? Oare nu eşti fără de minte când păcătuieşti? Oare prin păcat nu preschimbi izvorul vieţii într-un izvor al morţii?

6. ***O, Dumnezeul nostru, Cel ce pretutindenea eşti, cât de bine este pentru om a-şi preda inima în mâinile Tale decât a o călăuzi cu propriile mâini!*** Cu adevărat primejdios lucru este pentru om a-şi călăuzi inima cu muritoare mâini! Tu, Doamne, dintotdeauna ai ştiut asta. Iar Tu, îndată ce i-ai dăruit omului inima - această nemărginită şi tainică minune! - părinteşte l-ai sfătuit: ***Fiule, dă-mi inima ta!*** Adică, întoarce dar din darul Meu, pentru a nu-l pierde.

7. Mulţi vorbesc despre voia slobodă a omului. Sunt oameni slobozi întru bine, iar alţii slobozi întru rău. Slobod întru bine este cel ce îşi predă libertatea celui mai slobod, adică Celui ce este cel mai slobod, ca să o folosească spre bine. Slobod întru rău este cel ce vrea să folosească singur libertatea sa, şi atunci, fără să bage de seamă, o predă tiranului, celui ce este cel mai lipsit de libertate.

8. Oare nu ai văzut vreun copil căruia maica i-a dat cuţitul să taie pâine, şi copilul ţine cuţitul, iar mama ţine cuţitul copilului? Aşa, de fapt, mama e cea care taie cu cuţitul, chiar dacă copilului i se pare altminteri. Dacă copilul împinge mâna mamei, atunci nu va tăia pâinea, ci se va tăia pe sine. Oare nu este aceasta chipul libertăţii omeneşti? Oare nu este pildă despre cei slobozi întru bine şi cei slobozi întru rău?

9. ***O, cel ce eşti slobod întru cele bune, foloseşte-ţi libertatea dăruită pentru a da inima ta Domnului spre călăuzire. Va rămâne a ta şi o vei purta în sine, iar El o va călăuzi.***

10. În această a patra săptămână a Postului mare, adu-ţi aminte de înfricoşatele, dar adevăratele cuvinte al Mântuitorului tău despre inima care nu o călăuzeşte Dumnezeu şi de toate cele ce se ies din această inimă. Aminteşte-ţi şi înfricoşează-te amintindu-ţi.

11. Lasă-te întru totul lui Dumnezeu şi spune-i în rugăciune: ***Tată, în mâinile Tale îmi predau inima. Fă din inima mea ce ştii, ca din ea să iasă gândurile bune, şi viaţa, şi credincioşia în căsătorie şi sfânta dragoste, şi cinstirea avuţiei străine, şi mărturisirea cea dreaptă, şi slăvirea şi lăudarea sfântului Tău nume. Amin.***

A cincea săptămână: „A trimis Dumnezeu pe Duhul Fiului său în inimile voastre, carele strigă: Avva Părinte." /Gal. 4:6/

1. ***De ce ne este rânduit postul?*** Cred că pentru a ne aminti mai bine obârşia noastră. ***Ca să ne amintim că nu suntem doar rodul pământului, ci al cerurilor - mai întâi de toate al cerurilor. Ca să ne aducem aminte că suntem neam ales, şi că Tatăl nostru e însuşi Împăratul cerurilor şi pământului.***

2. ***De ce Maica noastră Biserica pravoslavnică ne-a rânduit un astfel de post aspru?*** Fără îndoială, pentru ca să ne întoarcem mintea de la toate măruntele griji zilnice şi să cugetăm la ceea ce e de căpătâi şi cu adevărat contează. ***Ca să ne amintim obârşia noastră şi adevărata noastră cale şi adevărata noastră patrie.***

3. Ştii tu, fiul meu, ***de ce Maica noastră Biserica pravoslavnică ne-a rânduit postul?*** Negreşit, pentru a ne aminti că măcar de suntem făcuţi din pământ, nu pământul ne-a făcut, căci şi pe el a trebuit cineva să-l zidească. ***Ca să ne amintim de cerul care îl purtăm în noi***, în această coajă trupească şi pământească. ***Şi să putem despărţi în noi cele cereşti de cele pământeşti, şi cele veşnice de cele stricăcioase, şi cele netrecătoare de cele trecătoare, şi pe călător de maşina călătorului.***

4. ***În om, inima este de căpătâi.*** În inimă e sângele, în sânge e sufletul, în suflet e duhul. ***Inima trupească şi sângele sunt din pământ şi spre pământ tind, sufletul şi duhul sunt din ceruri şi spre ceruri tind.*** De aceea se poate vorbi despre inima din inimă, adică de inima duhovnicească din inima trupească. Căci, de nu ar fi aşa, cum ar fi putut spune Atoateştiitorul: din inimă ies gândurile rele, minciuna şi hula? Cum ar putea acestea ieşi din carne şi din sânge? Iată, acestea numai din suflet şi din duh pot ieşi!

5. ***Duhul este în suflet şi duhul mişcă sufletul.*** Cum e duhul, aşa şi sufletul. Dacă duhul este robit, şi sufletul este robit. Dacă duhul este îndumnezeit, tot sufletul este îndumnezeit. Dacă sufletul tău a primit de la Tatăl lui Hristos Duhul care a fost în Hristos, atunci acelaşi Duh te va face şi pe tine fiul lui Dumnezeu. ***Acelaşi Duh, din inima ta duhovnicească, din miezul sufletului tău, strigă către Dumnezeu: Avva, ce va să însemne Părinte!***

6. Sunt însă şi duhuri nu de la Dumnezeu, care mişcă sufletul împotriva lui Dumnezeu. Învăţaţi-vă să deosebiţi duhurile! ***Neîncetat, roagă-te lui Dumnezeu să îţi dăruiască Sfântul său Duh, acelaşi care a fost în Fiul lui Dumnezeu Iisus***

Hristos şi care S-a pogorât asupra apostolilor la Cincizecime şi care a mişcat sufletele tuturor sfinţilor şi drepţilor până în ziua de azi.

7. În această a cincea săptămână a Postului mare, ***tu vei dărui inima ta lui Dumnezeu. Şi când sufletul tău se va linişti, Dumnezeu va trimite Sfântul Duh să primească inima ta, să se sălăşluiască în inima ta şi o ia şi să o călăuzească.***

8. ***Cum vei simţi că adevăratul Duh al lui Dumnezeu a venit în inima ta?*** E uşor şi simplu, spun sfinţii purtători de duh:

- ✓ *După bucuria şi mângâierea ce se va răspândi în întreaga ta fiinţă;*
- ✓ *După pacea şi liniştea din inima ta;*
- ✓ *După puterea şi tăria şi lumina din tine;*
- ✓ *Şi mai ales pentru că nu vei putea vorbi altfel despre Dumnezeu decât zicând: Părinte!*

9. Pentru aceasta, bine vei cuvânta această săptămână a Postului mare şi bine vei cuvânta sfinţii lui Dumnezeu, care au rânduit postul. Şi vei mulţumi Maicii tale Biserica pravoslavnică că te-a deprins cu postul. Căci vei vedea câştigul postului, iar postul se va îndreptăţi în faţa minţii tale. ***Slavă şi mulţumită Domnului în veac şi în veacul veacului. Amin.***

A şasea săptămână: „Fericiţi cei curaţi cu inima că aceia vor vedea pre Dumnezeu." /Mat. 5:8/

1. Ochiul curat vede lumea şi tot ce este în lume; iar ochiul în care a intrat un pai nu poate nici să se uite, nici să vadă. Aşa este şi cu inima omului. ***Dumnezeu a dăruit inima omenească cu osebită vedere.*** Când inima e acoperită cu paiele păcatului, ea orbeşte şi nu poate vedea nimic. ***Când inima se curăţeşte deplin, ea vede lumea nevăzută în lumea văzută; vede lumea nevăzută aşa cum e ea; vede pe Cel ce e Inima lumii nevăzute, Îl vede pe Dumnezeu.***

2. ***Roagă-l pe Dumnezeu să îţi curăţească inima, şi vei vedea o neaşteptată minune în această lume materială, pe care până acum ai privit-o numai cu ochii fără inimă.***

3. ***Inimă curată zideşte, Doamne, întru mine***! - aşa se ruga prorocul şi psalmistul Davíd. Şi tu aşa să te rogi; înnoieşte şi iar înnoieşte această rugăciune, şi ***Dumnezeu îţi va dărui inimă curată şi văzătoare, şi vei vedea înţelesul tuturor lucrurilor şi întâmplărilor, şi vei cunoaşte înţelesul ascuns al fiecărui lucru zidit din această lume***.

4. ***Prin ce putem şi prin ce poate Dumnezeu curăţi inima omului? Numai prin Duhul***. Şi, dacă Îl vei milostivi pe Dumnezeu să zidească inimă curată întru tine, El o va face cu ajutorul Duhului Fiului său, Iisus Hristos - cu ajutorul Sfântului său Duh, care e unul, neîmpărţit, neschimbat, deosebit de oricare alt duh care închipuie mulţime, împărţire, schimbare.

5. De aceea înţeleapta noastră maică Biserica pravoslavnică a rânduit ca de la Miezonoptică la Pavecerniţă, în fiecare zi, la fiecare slujbă şi rugăciune, să se citească această rugăciune: **Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, carele pretutindenea eşti şi toate plineşti, vino şi sălăşluieşte întru noi şi curăţeşte pe noi de toate stricăciunea şi mântuieşte, Doamne, sufletele noastre!**

6. Oare ai fost la ţarină când se treiera grâul? Când e zăpuşeală şi linişte, se stă şi se aşteaptă să bată vântul. Căci fără vânt nu se poate despărţi pleava de grâu. Iar când vântul începe să bată, toată lumea se umple de bucurie. Căci vântul îi ajută cel mai bine la curăţat. Într-o clipită vântul ia pleava şi rămâne grâul pe ţarină.

7. ***Însuşi Domnul nostru Iisus, Mântuitorul şi Învietorul nostru, a spus despre Duhul lui Dumnezeu că este slobod: Duhul unde voieşte suflă***. ***/Io. 3:8/*** Cu

adevărat, unde vrea şi când vrea. De aceea a şi poruncit apostolilor săi, când S-a Înălţat la ceruri, să aştepte în Ierusalim - unde vor primi putere, ***când se va pogorî Duhul Sfânt asupra lor. /F.Ap. 1:8/***

8. În această a şasea săptămână a marelui Post, când vei auzi Evanghelia învierii lui Lazăr din morţi, ***adună-ţi gândurile şi îndreaptă-le spre inima curată pe care Dumnezeu o vede. Şi cearcă curăţia inimii tale cu această minune a învierii a celui mort de patru zile.*** Inima necurată nu îl va vedea pe Dumnezeu în această întâmplare, nici minunea dumnezeiască, şi va îndruga poveşti despre hipnotism, autosugestie şi alte magii primite şi de ştiinţă. Iar tu, dacă aici nu Îl vei vedea pe Dumnezeu (în chipul lui Hristos cel Înviat) şi nici minunea dumnezeiască în învierea lui Lazăr, înseamnă că încă ai inima necurată.

9. Însă, în nici un caz, nu deznădăjdui. Numai să îţi doreşti cu adevărat o inimă curată - şi Dumnezeu care este dăruitorul tuturor celor bune - îţi va da. ***Nu te îndoi - Dumnezeu îţi va da inimă curată, şi bucuria ta va fi nemăsurată şi nesfârşită.***

10. Atunci se va petrece în tine acea minune dumnezeiască lăuntrică şi prea frumoasă, pe care o înfăţişează apostolul întâilor şi adevăraţilor creştini în acest chip: ***Dumnezeu, carele a zis să lumineze dintru întunerec lumina, Acela a strălucit şi întru inimile noastre, spre luminarea cunoştinţei slavei lui Dumnezeu, în faţa lui Iisus Hristos. /II Cor 4:6/ Şi te vei bucura, şi bucuria ta va fi nemăsurată şi fără de sfârşit. Căci acea lumină a Duhului dumnezeiesc din inima ta va lumina totul în tine şi în jurul tău, va lumina fulgerător, până şi moartea şi mormântul, şi nu vei vedea nici moartea, nici mormântul, ci numai pe Dumnezeu cel viu, Tatăl tău, şi viaţa cea veşnică, nemărginită, purtătoare de biruinţă şi atotputernică.***

A şaptea săptămână: „Să iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău, cu toată inima ta.” /Mat. 22:37/

1. ***În această săptămână urmează paşii Domnului Hristos***, şi fii mereu alături Lui, spre deosebire de judecătorii şi chinuitorii Lui. ***Şi iubeşte-l cu toată inima ta.***

2. Mută-te duhovniceşte în acele zile şi în acele întâmplări, şi sărută-i poala şi mânecile veşmintelor, nu îndepărta inima ta de la El. Când îi auzi pe prigonitorii Lui cum şoptesc: „Vinovat e,” tu strigă-le în urechi: „Drept e!” ***Iubeşte-l pe Cel ce te iubeşte, cu toată inima ta!***

3. Când evreii Îl pălmuiesc, tu întinde mâna ta în apărare şi primeşte palma în locul Lui. Când Îl scuipă, tu spune: scuipătorilor, ce veţi arunca unii altora în faţă, dacă asupra Lui folosiţi tot scuipatul vostru, toată alcătuirea voastră?

4. Când Pilat Îl întreabă pe tăcutul Domn: Ce este adevărul?, tu mărturiseşte şi spune: Iată, El este Adevărul dumnezeiesc viu şi întrupat. Când ostaşii romani Îl biciuiesc, tu stai lângă El şi spune fiarelor: fiii lupoaicei, veşnici purtători de moarte, nu biciuiţi pe Mielul lui Dumnezeu cel purtător de viaţă, care dă viaţă împărăţiei voastre a morţii.

5. Mergi după El pe Calea Patimilor, şi poartă crucea Lui împreună cu Simon Kirineanul şi împreună cu fericita Veronica şterge-i faţa de praf şi sânge, şi împreună cu mironosiţele plângi şi umezeşte-I buzele uscate cu un pahar de apă rece, şi răcoreşte-I fruntea înfierbântată. ***Dăruieşte-i întreagă inima ta şi iubeşte-l cu toată inima ta în ceasurile umilinţei Lui.***

6. Când auzi lovitura ciocanului asupra prea cinstitelor Sale mâini, tu strigă: Au! Când sunt bătute cuiele în prea cinstitele Sale picioare, tu iarăşi vaită-te, ca şi cum fierul s-ar înfige în trupul tău.

7. Închină-te Preasfintei Sale Maici şi sărută poala şi mânecile veşmintelor sale. Nu-i spune nimic. Nu o întreba nimic. Închină-te încă o dată sfintei sale dureri. Şi încă o dată sfintei sale tăceri. Spune în sine-ţi: ***Prea cinstită Maică, şi eu Îl iubesc cu toată inima mea.***

8. Scoate inima ta şi pune-o în trupul Său şi uită de sine. Fii în El şi rabdă ce rabdă El şi cu totul să mori pentru sine. Mori înaintea Lui.

9. Când Iosif şi Nicodim Îl pogoară în mormânt, tu caută să fii împreună cu El în mormânt. Închipuie-ţi că nu eşti viu în această lume. Ca o umbră să stai undeva aproape de mormânt, şi viaţa ta să o priveşti ca fiind în mormânt. Şi îţi va fi dulce, foarte dulce, moartea cu El şi întru El.

10. Oare cu cât mai dulce va fi învierea cu El şi întru El, când a treia zi te vor lumina îngerii la mormânt?! Oştenii Împăratului merg înaintea Împăratului, feţele lor-s ca fulgere arzătoare, iar veşmintele albe-s ca zăpada. Iar când îngerii lui Dumnezeu vor lumina în întunericul Golgotei şi în întunericul sufletului tău, atunci te vei simţi ca un om nou.

11. Şi când, tremurând vei privi Minunea Minunilor, şi nu vei ştii dacă să te ascunzi sau să fugi sau să i te arăţi, iată, El întâiul se va apropia de tine şi ca pe Maria te va chema după nume. Iar când El te va numi prin glasul Lui, ca printr-un fir electric va intra în tine un nou curent, o nouă viaţă, o nouă putere. Şi El îţi va întoarce inima ta, ţi-o va da şi pe a Lui. Şi tu, tremurând, vei cădea la picioarele Lui şi, printre suspine, vei striga precum Toma: ***Domnul Meu şi Dumnezeul Meu, slavă Ţie!***

Binecuvântaţi pe cei ce blestemă pe voi, şi vă rugaţi pentru cei ce fac vouă necaz. /Lc. 6:28/

Şi nu judecaţi, şi nu vă veţi judeca; nu osândiţi, şi nu vă veţi osândi, iertaţi şi vi se va ierta. /Lc. 6:37/

Omul cel bun, din vistieria cea bună a inimii sale scoate cele bune; şi omul cel rău, din visteria cea rea a inimii sale scoate cele rele; că din prisosinţa inimii grăieşte gura lui. /Lc. 6:45/

Că nu au trimes Dumnezeu pe Fiul său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mântuiască lumea prin el. /Io. 3:17/

Urâciunea aduce ceartă, iar dragostea acoperă toate greşalele. /Pil. 10:12/

Ştii tu oare , fiule ?

Ştii tu oare, fiule, de ce se închid norii când câmpiile sunt însetate de ploaie, şi se deschid atunci când câmpiile nu vor ploaie? Din pricina răutăţii oamenilor, firea s-a tulburat şi şi-a lepădat rânduiala.

Ştii tu oare, fiule, de ce ţarinile rodesc slab primăvara, iar vara dau recoltă proastă? Pentru că şi fiicele oamenilor îşi urăsc rodul pântecelor lor şi îl ucid în plină creştere.

Ştii tu oare, fiule, de ce izvoarele seacă şi roadele pământului nu mai au gustul de odinioară? Din pricina păcatelor oamenilor, prin care a intrat neputinţa în toată firea.

Ştii tu oare, fiule, de ce neamul biruitor rabdă înfrângeri din pricina neînţelegerii dinlăuntru şi din pricina vrajbei, şi mănâncă pâinea amărită de lacrimi şi urâciune? Deoarece i-a biruit pe vărsătorii de sânge din jurul său, dar nu i-a biruit pe cei dinlăuntru.

Ştii tu oare, fiule, de ce maica nu îşi poate îndestula fiii? Pentru că alăptându-i, nu le cântă cântecul dragostei, ci cântecul urii faţă de vecini.

Ştii tu oare, fiule, de ce oamenii s-au urâţit şi au pierdut frumuseţea străbunilor? Din pricină că au lepădat chipul lui Dumnezeu care dinlăuntru, din suflet, dăruieşte frumuseţe feţei şi au pus pomezi pământeşti.

Ştii tu oare, fiule, de ce s-au înmulţit bolile şi înfricoşatele molime? Pentru că oamenii au început să creadă că sănătatea este furată de la natură şi nu dăruită de Dumnezeu. Iar ceea ce e răpit cu sila, cu îndoită silă trebuie apărat.

Ştii tu oare, fiule, de ce oamenii se luptă pentru pământ şi nu se ruşinează de asemănarea lor cu cârtiţele? Pentru că pământul le creşte prin inimă, iar ochii văd doar ceea ce creşte în inimă. Şi pentru că, fiul meu, păcatul prea mult îi slăbeşte în lupta pentru ceruri.

Nu plânge, fiule, în curând Domnul va veni şi va îndrepta toate.